

ת"ד 455/01/21 - מדינת ישראל נגד יצחק חביבי

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

ת"ד 455-01-21 מדינת ישראל נ' חביבי
תיק חיצוני: 330228/2020

בפני	כבוד השופט שני שטרן
מאשימה	מדינת ישראל באמצעות תביעות תעבורה תל אביב עו"ד ששון
נגד	יצחק חביבי באמצעות עו"ד סיבוני ועו"ד סעדון
נאשם	

החלטה

לנאשם מיוחסות עבירות של נהיגה בקלות ראש שגרמה לחבלה של ממש, אי ציות לתמרור 302 בצומת והתנהגות הגורמת נזק.

הנאשם באמצעות סנגוריו כפר במיוחס לו ונשמעו ראיות התביעה.

ביום 9.11.21 העידו עדי התביעה - המעורב ובוחן התנועה והוגשו ראיות.

באותו המועד, ולאחר סיום פרשת התביעה, טענה ההגנה לטענת **אין להשיב לאשמה**, זאת מאחר ועסקין בתאונת דרכים שהתרחשה עת התנגש רכבו של הנאשם באופנוע שרכב כנגד כיוון הנסיעה.

הנאשם התקרב לצומת, כאשר בכיוון נסיעתו תמרור 302. הנאשם האט, וכאשר אוטובוס בנתיב תחבורה ציבורי עצר ונתן זכות קדימה לנאשם, התקדם זה האחרון, יצא אל הצומת והתנגש עם רוכב האופנוע שעקף את האוטובוס תוך שהוא רוכב כנגד כיוון התנועה- בנתיב אליו ביקש הנאשם להשתלב.

לטעמם של הסניגורים, לאחר שנשמעו ראיות התביעה, לא הובאו ראיות, אפילו ברמה הלכאורית.

דין והכרעה:

המשמעות של טענת 'אין להשיב לאשמה' היא, כי אין בראיות אשר הוגשו לבית המשפט מטעם התביעה ואף אם בית משפט ייתן להם את מלוא המשקל והאמון, כדי להביא להרשעתו של הנאשם- ומכאן שאין לחייבו במתן תשובה לאישום.

"בית המשפט לא יטה אוזן קשבת לטענה שלפיה אין להשיב לאשמה אם הובאו ראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב האישום. ראיות בסיסיות לעניין זה אין משמען כאמור ראיות שמשקלן והיקפן מאפשר הרשעה על אתר, אלא.. ראיות במידה היוצרת אותה מערכת הוכחות ראשונית, המעבירה את הנטל של הבאת הראיות.. מן התביעה לנאשם...

אין לדקדק בשלב דיוני זה כחוט השערה ולערך בדיקה מסועפת כדי להסיק אם אכן הוכח לכאורה כל פרט שולי וכל יסוד מישני מאלה שהוזכרו באישום. די בכך שיהיו ראיות לכאורה לגבי היסודות המרכזיים של האישום..". (ע"פ 732/76 מד"י נ' כחלון ואח')

מן הכלל אל הפרט

במהלך הבאת הראיות העידה התביעה את:

עד תביעה מס' 1 - המעורב- רוכב האופנוע אשר אישר שעקף פס הפרדה רצוף במהלך עקיפת האוטובוס וכי התנגש עם הנאשם.

עד תביעה מס' 2- בוחן התנועה, אשר העיד כי הנאשם, שנהג רכב מסוג שברולט סילברדו, שהחזית הקדמית שלו ארוכה, לא היה צריך לחצות את הצומת באופן שלא היה לו שדה ראייה. כמו כן, העד ציין כי על מנת למנוע את התאונה, היה על הנאשם להמתין שהאוטובוס יעבור.

במסגרת העדויות ובהסכמה, הוגשו סרטונים וראיות נוספות.

אינני מקבלת את טענת ההגנה, כי בסיום שמיעת ראיות התביעה לא הובאו ראיות, ולו ברמה הלכאורית.

מצאתי כי בשלב זה, הובאו ראיות. גם אם ראשוניות ודלות, להוכחת כתב האישום. כך, לדוגמא, הוכח שהנאשם נכנס לצומת, שבכיוון נסיעתו מוצב תמרור 302, הוכח כי הנאשם התנגש עם רוכב האופנוע שלא נתנה לו זכות קדימה.

אמנם, יכול, ובסיום שמיעת הראיות יהא מקום לזכות הנאשם ואולם, בשלב זה, מספיקות ראיות אלו על מנת להמשיך שמיעת התיק.

משכך, אני דוחה את טענת ההגנה, ועל הנאשם להשיב על האשמה.

בשולי הדברים הסיניגורים טענו ל'הגנה מן הצדק' ואולם, לא מצאתי כי מקום בו מוגשים כתבי אישום כנגד שני מעורבים בתאונה, קמה הגנה מן הצדק. גם הטענה בעניין כתבי האישום הסותרים, אין בה די, בשלב זה, על מנת להקים הגנה מן הצדק. ככל ויחפוץ בכך, יוכל הנאשם להרחיב בעניין טענה זו בפרשת ההגנה.

ניתנה היום, א' טבת תשפ"ב, 05 דצמבר 2021, בהעדר
הצדדים.